

τό ένα χέρι, τὸν ἔρριξε καταγής και μὲ τ' ἄλλο τοῦ ἔσφιξε τὸ λαμό. Ὅταν οἱ δύο ἐρατευμένοι γύρισαν νὰ δοῦν τί συμβαίνει, εἶδαν τὸν δὸν Ἀντόνιο νὰ πηγαῖ τὸν Γκονζάλες. Ὁ δὸν Τζιοβάνι ἔτρεξε τότε γιὰ νὰ τὸν ἀσπῆ, μὰ ἦταν περὶ ἀργὰ ὁ πατέρας του εἶχε πεθάνει. Ὁ γιὸς τοῦ Γκάρθια ἔμεινε λίγο ἀναποφάσιτος. Στὴν ἀρχὴ θέλησε νὰ ἐπιτεθῆ τοῦ πατέρα τῆς Ντολορές, μὰ συγκρατήθηκε. Ἀρκέστηκε μόνο νὰ τοῦ πῇ:

— Ὁ Θεὸς θὰ σὲ τιμωρήσῃ. Περιφρόνησε τὸν ἱερό νόμο τῆς φιλοξενείας, ποῦ εἶνε πρὸ σεβαστοῦ κάθε Πρωτοχρονιά.

Ἐπειτα, χωρὶς νὰ κυττάξῃ τὴ Ντολορές, φορτώθηκε στὸν ὦμον τὸν νεκρὸ πατέρα του, καθάλλησε στ' ἄλογο του και βῆκε ἀργὰ ἀπὸ τὸ ἐράντοσ του δὸν Ἀντόνιο. Ὁ ἀφέντης μου δὲν ἤσυχασε ἐλὴ τὴ μέρα. Μάζεψε ἄλλους τοὺς ὑπέρητες, τοὺς ὤπλισε και τοὺς διέταξε νὰ φυλάνῃ τὸ ὑποστατικό, γιατί ἀσφαλῶς δὲν θ' ἀργούσε νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ δὸν Τζιοβάνι. Μὰ παραδόξως, ἔκείνος δὲν ἐφάνηκε.

— Μὲ φοβάτε, εἶπε στοὺς φίλους του ὁ δὸν Ἀντόνιο. Αὐτὸς μοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε πρὸ δευλὸς ἀπὸ τὸν πατέρα του.

Καὶ συνέχισε τὸ γλέντι του μαζὺ τους, στέλνοντας τοὺς ὑπέρητες του νὰ ξανακρῖψουν τὰ ἄπλα και νὰ φέρουν κρασί. Ἡ Ντολορές λυπημένη και μ' ἕνα κακό προαίσθημα στὴν καρδιά, εἶχε κλεισθῆ στὴν κἀμαρὰ τῆς. Ἀργὰ τὴ νύχτα τὸ ἐράντοσ τοῦ δὸν Ἀντόνιο βυβίστηκε τέλος στὴ σιωπῇ. Ὅλοι ἦσαν μεθυσμένοι και κομόντουσαν μακαρίως. Ξαφνικά, τεράστιες φλόγες περικύκλωσαν τοὺς ἔξυλιους τοίχους του. Ὁ δυνατός ἀέρας ποῦ σηκόθηκε τὴ νύχτα, τῆς βοηθοῦσε στὸ τρομαχτικό ἐργὸ του. Μέσα σὲ μιὰ ἴσρα τὸ ἐράντοσ τοῦ δὸν Ἀντόνιο εἶχε καιὶ σὺν πυροτέχνημα και εἶχε σκεπάσει μὲ τὰ ἐρείπια του τὰ ἀπηνθρακωμένα πτώματα τῶν ὑπέρητων τοῦ δὸν Ἀντόνιο και τῆς ὤμορφης Ντολορές. Ἐγὼ εἶχα σωθῆ ὡς ἐκ θαύματος, γιατί εἶχα πάει ἕνα μίλι μακριὰ γιὰ νὰ συνοδεύσω ὡς τὸ ὑποστατικό του κάποιο μεθυσμένο φίλο τοῦ δὸν Ἀντόνιο.

Ὁ δὸν Τζιοβάνι εἶχε ἐκδικηθῆ μ' αὐτὸ τὸν ἀγριο τρόπο τὸ θάνατο τοῦ πατέρα του. Μπρὸς τὸ νόμο τῆς φρενιτέτας, εἶχε ὑποχωρήσει κι' αὐτὸς ἀκόμη ὁ παρὰ φθορὸς ἔρωσ του γιὰ τὴν ἀδῶα Ντολορές. Μὰ καθώς καταλαβαίνει, τὸν εἶχε βοηθήσει κι' ὁ Θεὸς στὴν ἐκδίκησῇ του, γιὰ νὰ τιμωρήσῃ τὸν δὸν Ἀντόνιο, ποῦ εἶχε περιφρονήσει τὸν ἱερό νόμο τῆς φιλοξενείας τῆς μέρας τῆς Πρωτοχρονιάς. Γι' αὐτό, παιδιὰ μου, νὰ σέβασθε αὐτὸ τὸ νόμο, ἀν δὲν θέλετε νὰ πάθετε τὴν ἴδια ἱστορία τοῦ καλοῦ σφέντη μου. Ἄλλωστε, μιὰ μέρα εἶνε αὐτὴ. Ἐχετε μὴνες δόλοκληρος γιὰ νὰ κανονίσετε τῆς διαφορὸς σας και νὰ ἐκδικηθῆτε τοὺς ἀδικοσκοτωμένους συγγενεῖς μας. Ἡ μέρα ὅμως τῆς Πρωτοχρονιάς πρέπει πάντα νὰ περνᾷ χωρὶς δολοφονίες κι' αἷματα, γιὰ νὰ εἶνε εὐχολομένος ὁ καινοῦργιος χρόνος. Καὶ τώρα διασκεδάστε μ' ἄλλους τοὺς ἀνθρώπους. Σήμερα δὲν ὑπάρχουν ἐχθροί.

Κι' ὁ δὸν Ἀλμπέρτο Ἀζουίγκος, τελειώνοντας τὴν ἀφήγησῇ του, εὐχῆθηκε χρόνια πολλά στὰ ἔγγυα του και στὰ παιδιά τῶν φίλων του και ρούφηξε μ' εὐχαρίστησι ἕνα μεγάλο ποτήρι μὲ οὔσκου.

ΤΖΙΜ ΛΗΝΤΡΥ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ὡς πῶς φτάνει ἡ ἀνθρώπινη ἀνευρεσις. Καταδικαστικὲς ἀποφασεῖς ἐναντίον ζώων. Ἐνδὺ πιστοῦ κι' ἀφροισιμένους πισθῆς. Πῶς αὐτοκτενῆσε μαζὺ μὲ τὸν κυριὸ του. Πῶς τῶνε οἱ διακροφροὶ ἀπολιτιστοὶ λαοί. Ὁ πολιτισμὸς τῶν ἰθαγενῶν τοῦ Κεγκέ, κλπ.

Πρώτης τάξεως ντοκοιμένα γὰ ἄσπονθα θελήσῃ ποτὲ νὰ γράψῃ τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρώπινης μορίας, εἶνε και μερικὲς διαστασεῖς ἀποφασεῖς, ποῦ ἐξεδόθησαν κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἐναντίον...ζώων! Ἐτος, στὰ 1120, ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Λιὸν ἀφώτισε δημοσίως τοὺς...ἀφροισμένους και τῆς κἀμαρες, γὰ τῆς καταστροφες ποῦ προξενούσαν στοὺς ἀγροῦς. Στὰ 1836 παλι καταδικαστικὲ ἀπὸ τὸ δικαστήριο τῆς Φαζελ, εἰς τὸν ἐπ' ἀπαγορευμοῦ θάνατον ἕνα γουρῶν, ἐπειδὴ κατεσπάραξε ἕνα μικρὸ παιδί ... Στὰ 1474 ἐπίσης τὸ δικαστήριο τῆς Βαβὺλ κατεδίκασε ἕνα βλετινὸ εἰς θάνατον ἐπὶ ψηφισατοῦ μέχρι τελείας ἀπηνθρακώσεως, ἐπειδὴ κυκλοφόρησε φημὴ πρὸς τὸ λεπεινὸ αὐτοῦ...γέννησι ἀγῶ! Στὰ 1499 τὸ δικαστήριο τοῦ Μασε κατεδίκασε εἰς τὸν ἐπ' ἀπαγορευμοῦ θάνατο ἕνα βῶδι, γιατί...ἐδολοφόρησε ἕνα νέο ... Τὰ ἄνωγα βῶδι χαρακτηρίστηκαν ἀπὸ τοὺς μαλακωμένους διαστασεῖς ὡς δολοφόνος, γιατί ἐπιτήξε τὰ κέρατα του στὴν πλάτη τοῦ νέου και τὸν ἀτῆσε νεκρὸ. Στὰ 1534 ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Λαζαῖνης ἀφώτισε τῆς...βέλλες τῆς γειτονικῆς ἁμνης, γιατί...ἐνελογίσαν τὰ ἀράματα! Κατὰ τὸ 1594 στὴ Μοντανίαν κρέμασαν κι' ἄλλο γουρῶν, γιατί τὸ κἀσεβαστατον ζῶνα εἶχε τὴν ἀφροσύνη νὰ καταφροσῆται ἕνα κομμάτι ἀνάσκειναι του ἄρτου ...

Μὰ τὸ ἔξωφροσινώτερο δαίγμα βλακειας εἶνε μιὰ δὸνη ἐναντίον τῶν κἀμαρῶν, ποῦ ἔγνε στὴν Ἀβέρνη. Ὁ κάτοικος τῆς Ἀβέρνης, κατὰγγεῖλαν σύμφωνα μὲ ἄλλους τοὺς νομισμοὺς τύπος τῆς κἀμαρες, ὡς εφθορεῖς ἕνης ἰδοκτρῆσιας, και τὸ δικαστήριο ἐδέχθη νὰ τῆς δικασῇ, και μάλιστα τοὺς ὄφισε και συνήγορο! Ἡ διαδικασία ἐκράτησε μιὰ ὀλόκληρη μερα και ὁ ἐνδιαφερόμενος μνηταῖ τὴν παροικουόθησαν μὲ μεγάλο ἐνδ' ἀφρόν. Ἡ ἀποφασεῖς τοῦ δικαστηρίου ὄμοσ τοὺς ἀπεξέκρινε πλήρως. Γιατί ἡ κἀμαρες κατεδικασθησαν εἰς θάνατον. Τώρα τὸ ἀν και κατὰ πόσον ἐξετελέσθη ἡ ποινή τους, εἶνε ἄλλο ζήτημα ...

Κάτοικος Γάλλος, παλιήτοσος ἱπποδρομιόν, εἶχε ἕνα πῆθρο και τὸν περιποῖσαν περισσότερο κι' ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Ὁ πῆθρος, ἔξιντότατος και ἥσυχος, ἴγαυτοσος τόσο τὸν κύριό του, ὥστε δὲν ἔλειπε ποτὲ ἀπὸ κοντὸ του. Μιὰ μέρα ὄμοσ ὁ παλιήτοσος δὲν φάνηκε στὸ ἱπποδρομιόν γιὰ τὴ βραδινή παραστάσι και τὸ ἄλλο πρωὶ οἱ συναδελφοὶ του, ἀνήσχοι, πῆγαν στὸ σπίτι του, γιὰ νὰ ἰδοῦν τί τοῦ συνέβη. Μόλις ἀνοῖξαν τὴν πόρτα τοῦ δωματίου του, βρέθησαν μπροστά σ' ἕνα ἀπῆσιο θέμα: Ὁ πῆθρος και ὁ κύριός ἦσαν πεσμένοι στὸ πάτωμα και ἔλειαν στὸ αἷμα τους. Κι' οἱ δύο εἶχαν χτυπηθῆ στὸ μέρος τῆς καρδιάς, μὲ τὸ ἴδιο πιστόλι, τὸ ἄποδο ἦσαν ἀκόμη σφιγμένο στὸ χέρι τοῦ πῆθρος. Τὶ εἶχε συμβῆ! Τὴν ἱστορία δικαστικῆ ἐξέτασι τῆς βοηθῆσε μιὰ ἐπιστολή τοῦ παλιήτοσος, ὁ ὅμοσ ἔγραψε σ' αὐτὴν ὅτι θα αὐτοκτονήσει. Ἐτσι βεβαιώθηκε ὅτι, μετὰ τὴν αὐτοκτονία τοῦ ἀνθρώπου, τὸ πιστό ζῶο πῆρε τὸ πιστόλι και...αὐτοκτόνησε κι' αὐτό ἀπὸ τὴ λῆψη του ...

Ὁ ἰθαγενεῖς τῶν νῆσων Μαδζαβὶ τῶνε ξεχωριστὰ ὁ καθένας, κλεισμένοι ὀλομόναχοι μέσα στῆς κἀλύβες τους. Ἀντιθέτως οἱ ἰθαγενεῖς τῶν Φιλιππίνων νῆσων εἶνε κοινωνικώτατος. Ὅταν κανεῖς ἀπ' αὐτοὺς τῆνε νὰ εἶνε ὀλομόναχοι τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, δὲν τῶνε, ἀλλὰ τῶνε νῆνε συντροφικὸ γιὰ νὰ φᾶνε μαζὺ. Ὁ Καϊτοβάλο, ὄμοσ, ἔχουν προσαλασμένο στὸ τραπέζι τους κανένα ζένο, κἀνοντα γονατιστοὶ μπροστά του, κόδων κἀμάτα ἀπὸ ἀφράς φωνίας και τὸ χῶνον μέσα στὸ στόμα τοῦ ζένου, ἐνῶ συγχρόνως φωνάζουν μὲ ἄλη τὸ δυναμὸ τους: «Γάγγα (Νά!), ὄσο δὲ κρέας κρέματα ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ζένου τὸ κόδων και τὸ τῶνε οἱ ἴδιο. Αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται, ὡς ὄπου νὰ χορτάσῃ ὁ ζένος.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ μικρὰ ἀκίνδυνα γιὰ τὸν ἀνθρώπο ζῶα και ποικιλία, εἶνε ἐπιρροὰ, τρομερὰ, ὅταν ἀμύνονται. Ἀναφέρονται πολλὰ παραδείγματα ἀδύνατων ζώων, τὰ ὅμοια κατώρθωσαν ν' ἀντεξέλιθον κηροφῶς σὲ ἀγῶνας τους κατὰ τῶν ἀνθρώπων. Κάποτε ἕνας ἄνδρας κινῆθηκε μέσα στὸ δωματιό του ἕνα ποικτικό γιὰ νὰ τὸν σκοπῶσι μὲ τὸ πιστοῦνι του. Ἀλλὰ ὁ ποικτικός, στὴν ἀλόγισσι του, ὄμοσ πᾶνω στὸν ἐχθρὸ του και τὸν ἀνάγκασε στὴ μύτη και στὸ μάγουλο. Κάποτε παλι, μιὰ μετὰκῆτα φρομπε πᾶνω σ' ἕνα κινῆτο και τοβγαλε τὸ μάτι ...



ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Μεταξὺ φίλων:

- Θὰ παίξῃς χαρτὰ ἔφρετος;
- Μὰ! μὰ! μὰ! ... Θυμῶμαι τὴν περσινὴ χασούρα.
- Ἐτσι, ἔ; Κι' ἔχασες πολλά;
- Βέβαια! Τῆς τῶνης τῆς κεφαλῆς μου ...
- Ἀστεύεσσαι! ...
- Καθόλου! Ἐνας ἀπὸ τοὺς παίχτες εἶχε τρωχιάτσο και με κόλλησε και μένα! ...

-Καλὲ, γιατί ὁ κύριός σου ἔκουσε τὰ γένεια του; Τι τὸν ἔπασε;

-Τίποτ! Μόνο ποὺ ἡ κυρία τοῦ χάρισε μιὰ διαμαντένια καρφίτου γιὰ τὸ λαμοδέτη του! ...

Τρία ἐμπόδια.

-Θὰ σᾶς ἐπαίρῃ εὐχαρίστωσ, ἀν δὲν ἱπῆρχαν τρία σοβαρότατα ἐμπόδια.

-Ποιά, δεσποινίς;

-Τὸ ὅτι ὁ πατέρας μου δὲν σᾶς θέλει εἶνε τὸ πρῶτο, τὸ ὅτι ἡ μητέρα μου δὲν σᾶς θέλει εἶνε τὸ δεύτερο και τὸ τρίτο τὸ ὅτι δὲν σᾶς θέλω κι' ἐγὼ! ...

